

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 361. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm10484/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da er der Rum i Himlen end,
 Hos Fader, til mig arme Svend;
 Men, naar Hans Bredes Syn slaar ned,
 Kan den, som stolt mod Ordet stred,
 Og staa mod Bredens Lue?

Tillæg.

Dette Vers er trykt foran Prædikenen: hvorfor kaldes vi Lutheraner? Det ahned mig at stor Ulykke da foreslo Sachsen, ei alene som det var og er klart at en saadan foreslaar alle de Europas Lande der ei hastelig omvende sig til Christus, men ogsaa bespørgt som den lutheriske Menigheds Bugge, der ubekymret laande Verden sine Sønner, kjendte Reinhard ober Luthers og Melanctons Grave saa klart udtogde, hvilket Guds Bøen det var, som avleedes og opfores des der. Jeg sagde: (S. 23) "det gaare som Heeren" siger "Propheten: (Es. 57) den Retfærdige døer, og der er Ingen som lægger det paa Hjerte, de Komme indsamles, men der er Ingen som betænker, at den Retfærdige berstages fra Ulykken, han skal indgaare med Fred, de skal hvile sig i deres Sovestæmre, og

"vist maade man da ahne frogetligt Uveir. Daa ved Reinharbs mig saa urentede Dørtgang, faldt disse Ord mig tungt paa Sinde: Luther henkaldtes i sit 63de Aar fra Ulykken, som næste Aar begyndte, Reinhard berstogdes i samme Alder under færgelige Varsler; maade det ikke falde os ind ved at see paa Luthers og hans Dage: gif det saa med det grønne Træ, hvordan vil det gaare med det Træ?

"Jeg veed meget vel, at hartad alle Boglærde og mange Tusinder med dem, see ad saadanne Trudsler og bange Forventninger, men derved servises en Christen om, at Uveiret er saare nær og maade komme, thi ligesom det gif til i Noe Dage, de aude, de drukte og toge til Vægte og foragtede Værker, indtil den Dag Noe gif ind i Arken, ja lige til Svandfloden kom og tog dem alle bort, saa Pal og Menneskens Sønns Tilkommelse være; ikke alene den store i Dagens Ende, men og hver odeløgende Hjemfærd, viht ogsaa i Sobom aad de og drak, og plantede og byggede træge, til Tiden og Svovelen kom."

Saa talte jeg i November 1812 med Diet først paa Guds usvigelige Ord, paa de forbigangne Dage og Tidernes Tegn, og Synet stoffede ikke. Deslæggelse i fuldt Maal bragde det næste Aar over Sachsen og Wittenbergs Høiskole nedlagdes, der trehundrede Aar vare soelstne, siden Luther der blev Doctor i Theologien, til et Tegn at den Lærdom, som udgit fra den høje Skole, var nu aldeles afslagt i Landene,

